

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IX. De Monachis cognomento Longis: Et quomodo Theophilus cum implacabiles inimicitias adversus Joannem eorum causâ suscepisset, deponere illum conatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ad omnes postea Ecclesias permanavit. Et hæc quidem de antiphonario hymnorum cantu accepimus.

ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῆ ἡ ἀνάδοσις δεδωκεν ὅτι μὴ ἐν ὁσὶ τῶν ἀνιψίων ὑμῶν γῶ ἐσίν.

CAP. IX.

De Monachis cognomento Longis : & quomodo Theophilus cum implacabiles inimicitias adversus Joannem eorum causâ suscepisset, deponere illum conatus est.

HAud multo post Monachi unâ cum Dioscoro & ejus fratribus ex solitudine profecti, Constantinopolim veniunt. Aderat cum illis etiam Isidorus, olim quidem carissimus Theophilo, tum vero inimicissimus ob hujusmodi causam. Petrus quidam fuit Alexandrinæ Ecclesiæ Archipresbyter. Huic infensus cum esset Theophilus, Ecclesia eum expellere statuit : eique hoc crimen objecit, quod mulierem quandam secta Manichæam ad sacra mysteria admisisset, antequam ab errore Manichæorum eam abstraxisset. Sed cum Petrus mulierem hanc sectæ suæ renuntiasse diceret, nec absq; sententia Theophili suscepiisset, deponere illum conatus est.

Κεφ. θ'.

Περὶ τῶν μακρῶν καλυμμένων μοναχῶν, καὶ ὅπως αὐτοὶ ἐπονομαζομένων ἔχθραν ὁ Θεόφιλος πρὸς Ἰωάννην ἐχρησάτο, καθαρῶσαι τὴν ἰασηδαίαν.

Οχι εἰς μακρὸν ὁ οἶδος τῶν ἐρήμῶν μοναχῶν ἤλθη τὴν κωνσταντινέπολιν ἐρχομένη ἀμαθισκόρῳ καὶ τοῖς αὐτῶν ἀδελφοῖς, συναγαγόντων αὐτοὺς ἐκ ἰσίδωρου, ὁ πάλαι Θεοφίλος ἐπίσκοπος φιλαδέλφειας, τότε ἀπεχθὴς τῷ Ἰωάννῳ ἀρχιεπισκόπῳ, δι' αἰτίαν τοιαύτην Πέτρον πρῶτον πρὸς αὐτὸν ἦν τὸ ἐν ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἀπεχθῶς ἐχρησάτο Θεόφιλος, τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἐκβαλεῖν νόσῃ ἐμὴν αὐτὰ καλῶς γινώσκων, ὡς ἐπιγινώσκων καὶ τὴν γυναικῶν, εἰς ταύτην μυστήρια πρὸς δεξιὰ μὲν ἐργάζετο τὴν μανιχαϊκῆς αἵρέσεως διδασκαλίαν, ἐπειδὴ ὁ Πέτρος ἐλέγε καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν τὴν γυναικῶν, καὶ μηδὲ ἄλλοι Θεοφίλος δεδέχθαι αὐτήν, ἢ γυναικῶν ἐκβαλεῖν αὐτήν, ὡς συκοφαντήσαντες, καὶ γὰρ ἐκείνου γεγονὸς ἐλέγχετο ὁ ἐν Πέτρῳ ἰσίδωρος ἐκαστὸν μαρτυρῆσαι αὐτῶν, ὡς ὅτι ἠγνοεῖται πρὸς τὸν ναϊκὸς ὁ ἐπίσκοπος ἐτυγχάνει κατ' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ βασιλεύσει ῥώμης διαγενομένου ἰσίδωρου, πέπεμπο γὰρ πρὸς Θεοφίλον πρὸς δάμασον τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον, ἐπιτὴν καὶ λαξαι αὐτὸν πρὸς φλαειανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἀντιοχείας, διεκρίνοντο γὰρ οἱ μελέτιον πρὸς ῥώμης πρὸς φλαειανόν, διὰ τὸν ὅρκον, ὅτι ἐπείτερον εἶρη) ἐπανελθὼν τοῖσι ἐν ῥώμης ἰσίδωρος καὶ πρὸς μαρτυρίαν πρὸς Πέτρον κληθεὶς, ἐλέγχετο ὡς εἶη δεχθεὶς αὐτὴν καὶ γινώσκων ὁ ἐπίσκοπος μετὰ τὴν κέναν, ὅτι αὐτὴ καὶ αὐτὸν τὰ μυστήρια ὄραται ἐν πρὸς ὄργῳ ὁ Θεόφιλος, καὶ ἀμφοτέρω πρὸς ὄργῳ ἀπήλασεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν γέγονε τὸ ἐκ ἰσίδωρου ἀμαθισκόρῳ ἐλθεῖν ἐν τῇ κωνσταντινέπολιν, ἀνὰ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἰωάννην, τὰ κατ' αὐτῶν ἐσκόδωρημα ὄραται, ὡς γινώσκων μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἰωάννης, ἐπὶ μὴ μὴ ἦγε ὁσὶ ἀνδρας καὶ τῶν ἐκείνων

μελέχων ἐκ ἐκάλυσε κοινωνίαν ἢ τῷ μυστη-
ρίῳ ἐκ ἐφ' ὧν διαγράψαις μετέδωκεν
αὐτοῖς ἐν τέτοις καθεσώτῳ ἔργα
τῷ, ἥκει εἰς τὰς ἀκοὰς Θεοφίλου λόγῳ
ψευδῆς, ὡς εἶη Ἰωάννης καὶ εἰς τὰ μυστήρια
δεξάμενος αὐτὰς, καὶ ἔτοιμῳ πρὸς τὸ ἐπι-
κρῆσαι αὐτοῖς καὶ παντοῖῳ ἐγένετο, ὅπως
ἀν μὴ μόνον εἶδ' ὡς δόσχορον καὶ ἰσίδωρον
ἀμύνη), ἀλλὰ καὶ Ἰωάννην καλενέγκη
τῷ ἄρῳ διαπέμπε) ἐν κτ' πόλεις πρὸς εἶδ'
ἐπισκόπους ἐπιστολὰς, κρύπτειν μὴ τὸν αὐτῶ
σκοπὸν μόνους ἢ τοῖς ὠριγῆς βιβλίοις δῆθεν
μεμφομένης οἷς πρὸς ἀθανάσιον μάρ-
τυσι τ' οἰκείας πίστεως, ἐν τοῖς κτ' ἄρειανῶν
λόγοις ἐχρησάτο πολλάκις.

A communion minime exclusit: sacro-
rum vero mysteriorum communionem
indulturum se negavit, antequam causa
cognita esset. Dum res in hoc statu es-
set, falsus rumor ad aures Theophili
perlatus est, Joannem eos ad sacra quo-
que mysteria admisisse, & ad opem illis
ferendam paratum esse. Quamobrem
Theophilus totus in hoc cœpit incum-
bere, ut non modo Dioscorum & Isido-
rum ulcisceretur, verum etiam Joannem
ex Episcopali sede dejiceret. Mittit igitur
Epistolas ad singularum civitatum Epi-
scopos, consilium quidem suum occul-
tans: palam vero in illis reprehendens
libros Origenis: quorum tamen testi-
monio diu ante illum Athanasius in ora-
tionibus contra Arianos, ad fidei suæ
confirmationem sæpenumero usus fue-
rat.

Κεφ. 6.

CAPUT X.

ὡς ἐπὶ τῷ ἐκάλυσε κοινωνίαν ἢ τῷ μυστη-
ρίῳ ἐκ ἐφ' ὧν διαγράψαις μετέδωκεν
αὐτοῖς ἐν τέτοις καθεσώτῳ ἔργα
τῷ, ἥκει εἰς τὰς ἀκοὰς Θεοφίλου λόγῳ
ψευδῆς, ὡς εἶη Ἰωάννης καὶ εἰς τὰ μυστήρια
δεξάμενος αὐτὰς, καὶ ἔτοιμῳ πρὸς τὸ ἐπι-
κρῆσαι αὐτοῖς καὶ παντοῖῳ ἐγένετο, ὅπως
ἀν μὴ μόνον εἶδ' ὡς δόσχορον καὶ ἰσίδωρον
ἀμύνη), ἀλλὰ καὶ Ἰωάννην καλενέγκη
τῷ ἄρῳ διαπέμπε) ἐν κτ' πόλεις πρὸς εἶδ'
ἐπισκόπους ἐπιστολὰς, κρύπτειν μὴ τὸν αὐτῶ
σκοπὸν μόνους ἢ τοῖς ὠριγῆς βιβλίοις δῆθεν
μεμφομένης οἷς πρὸς ἀθανάσιον μάρ-
τυσι τ' οἰκείας πίστεως, ἐν τοῖς κτ' ἄρειανῶν
λόγοις ἐχρησάτο πολλάκις.

Quomodo etiam Epiphanius Episcopus Cy-
pri, dolis Theophili deceptus, collecta Epi-
scoporum Synodo adversus Origenis libros,
Joannem ob eorum librorum lectio-
nem reprehenderit.

Σπένδεται δὴ φιλίαν καὶ πρὸς ἐπιφά-
C
Cιον τὸν κωνσταντίας τῆς κύπρου ἐπίσκο-
πον, πρῶτον διαφερόμενος πρὸς αὐτόν
ἐμμέφειο καὶ ἐπιφανίῳ θεοφίλῳ, ὡς μι-
κρὰ φρονεῖν ὡς θεῶ, ὅτι ἀνθρωπόμορ-
φον αὐτὸν εἶναι ἐνόμιζεν ἕως ἐν θεοφι-
λῳ ἔχων ὡς θεῶ, καὶ μεμφομένης τοῖς
ἀνθρωπόμορφον τὸ θεῖον νομιζέσθαι, διὰ τὴν
πρὸς ἑτέρας ἀπέχθειαν, ἠρεῖτο μὲν ἐν τῷ
φανερῷ ἀεὶ δόξαζεν φιλοποιεῖται δὲ τότε
τῷ ἐπιφάνῳ, διαφερόμενος πρὸς αὐτόν,
ὡς ἐκ μετάνοιας ὁμοφρονήσας κατὰ τὴν
ὡς θεῶ δόξαν αὐτῶ καὶ ἀσθενεάζει
D
συνόδον ποιῆσαι τῷ ἐν κύπρῳ ἐπισκόπων,
ἐπὶ τῷ διαβαλεῖν τὰ ὠριγῆς βιβλία
ἐπιφάνῳ δὲ δι' ὑπερβάλλουσαν εὐλα-
βείαν ἀποικίος ὡν τὸν τρόπον, ταχέως
ὑπερβῆκε τῷ θεοφίλῳ γραμμάτων
καὶ κατὰ τὰς συνόδους τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἐπι-
σκόπων, ἀπαγορεύει μὲν ἔναγκάσκειν τὰ
ὠριγῆς βιβλία διαπέμπε) δὲ καὶ γράμ-
ματα πρὸς Ἰωάννην, ὡς αὐτῶν ἀπέχεσθαι μὲν
τῶν ὠριγῆς ἀναγνωσμάτων συνάγειν
ἢ καὶ αὐτῶν συνόδους, καὶ σύμψηφον κτ' τέτο

Amicitiam quoque redintegravit
cum Epiphanio Constantiæ Cyprî
Episcopo, à quo antea dissidebat. In-
simulaverat enim Theophilus Epipha-
nium, tanquam abjecte sentientem de
Deo, quem humana specie præditum es-
se arbitraretur. Cum ergo Theophilus
de Deo ita sentiret, eosque reprehende-
ret qui Deum humana figura præditum
esse censebant, præ odio tamen quo in
alios ferebatur, ea quæ sentiebat palam
abnegavit: iniiitque tunc amicitiam
cum Epiphanio, quo cum antea dissen-
tiebat, perinde ac si pœnitentia ductus
idem cum illo sentiret de Deo.
Episcoporum quoque Synodum in
Cypro ab eodem fieri curavit, qua
Origenis libri condemnarentur. Epi-
phanius vero ob singularem pietatem
summa morum simplicitate præditus,
Theophili literis facile inductus est.
Collectoque Episcoporum totius insu-
læ Concilio, lectionem librorum Ori-
genis prohibuit. Misit etiam literas ad
Ioannem Episcopum, quibus eum hor-
tabatur ut & ipse à legendis Origenis
libris abstineret, & convocata Synodo
Episcoporum suorum, idem cum ipso
R. r. ij